ΟΔΗΓΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

τῆς 30ῆς Ἰουλίου 1981

περί τροποποιήσεως τῶν ὁδηγιῶν 71/250/ΕΟΚ, 71/393/ΕΟΚ, 72/199/ΕΟΚ, 73/46/ΕΟΚ, 74/203/ΕΟΚ, 75/84/ΕΟΚ, 76/372/ΕΟΚ καί 78/633/ΕΟΚ περί καθορισμοῦ κοινοτικῶν μεθόδων ἀναλύσεως γιά τόν ἐπίσημο ἔλεγχο τῶν ζωοτροφῶν

(81/680/ΕΟΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Ἔχοντας ὑπόψη:

τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος,

τήν ὁδηγία 70/373/ΕΟΚ τοῦ Συμβουλίου τῆς 20ῆς Ἰουλίου 1970 περί εἰσαγωγῆς τρόπων λήψεως δειγμάτων καί κοινοτικῶν μεθόδων ἀναλύσεως γιά τόν ἐπίσημο ἔλεγχο τῶν ζωοτροφῶν [1], ὅπως τροποποιήθηκε τελευταῖα ἀπό τήν πράξη προσχωρήσεως τῆς Ἑλλάδος, καί ἰδίως τό ἄρθρο 2,

Ἐκτιμώντας:

ὅτι τό παράρτημα τῆς πρώτης ὁδηγίας 71/250/ΕΟΚ τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς 15ης Ἰουνίου 1971 περί καθορισμοῦ κοινοτικῶν μεθόδων ἀναλύσεως γιά τόν ἐπίσημο ἔλεγχο τῶν ζωοτροφῶν [2] ἀπαριθμεῖ τίς διατάξεις σύμφωνα μέ τίς ὁποῖες πρέπει κατά κανόνα νά ἐφαρμόζονται οἱ μέθοδοι ἀναλύσεως πού περιγράφονται στήν ὁδηγία 71/250/ΕΟΚ καί στίς ὁδηγίες 71/393/ΕΟΚ [3], 72/199/ΕΟΚ [4], 73/46/ΕΟΚ [5], 74/203/ΕΟΚ [6], 75/84/ΕΟΚ [7], 76/372/ΕΟΚ [8] καί 78/633/ΕΟΚ [9] τῆς Ἐπιτροπῆς περί καθορισμοῦ κοινοτικῶν μεθόδων ἀναλύσεως γιά τόν ἐπίσημο ἔλεγχο τῶν ζωοτροφῶν· ὅτι, ἐν τούτοις, ὁρισμένες ἀπό τίς προαναφερθεῖσες ὁδηγίες προβλέπουν ὅτι οἱ γενικοί αὐτοί κανόνες δέν ἐφαρμόζονται στίς μεθόδους ἀναλύσεως τῶν προσθέτων στίς ζωοτροφές·

ὅτι ἀποδεικνύεται ἀναγκαῖο νά προσαρμοσθοῦν οἱ ἐν λόγω γενικοί κανόνες κατά τρόπο ὥστε νά ἐφαρμόζονται ἀδιακρίτως στήν ἀνάλυση ὅλων τῶν συστατικῶν τῶν ζωοτροφῶν· ὅτι πρέπει ἐπομένως νά τροποποιηθοῦν ἀνάλογα οἱ διατάξεις τῶν ἐν λόγω ὁδηγιῶν·

ὅτι τά μέτρα πού προβλέπονται στήν παρούσα ὁδηγία εἶναι σύμφωνα μέ τή γνώμη τῆς Μόνιμης Ἐπιτροπῆς Ζωοτροφῶν,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Ἄρθρο 1

Ἡ πρώτη ὁδηγία 71/250/ΕΟΚ τῆς Ἐπιτροπῆς τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

1. Στό ἄρθρο 1 προστίθεται ἡ ἀκόλουθη παράγραφος:

«Οἱ γενικές διατάξεις πού ἀναφέρονται στό μέρος 1 τοῦ παραρτήματος ἐφαρμόζονται στίς μεθόδους ἀναλύσεως οἱ ὁποῖες θεσπίζονται σύμφωνα μέ τήν ὁδηγία 70/373/ΕΟΚ τοῦ Συμβουλίου.»

2. Στό παράρτημα, τό μέρος 1 «Εἰσαγωγή» ἀντικαθίσταται ἀπό τό κείμενο πού ἐμφαίνεται στό παράρτημα τῆς παρούσας ὁδηγίας.

Ἄρθρο 2

Στό ἄρθρο 1 τῆς δεύτερης ὁδηγίας 71/393/ΕΟΚ τῆς Ἐπιτροπῆς, καταργεῖται ἡ δεύτερη παράγραφος.

Ἄρθρο 3

Στό ἄρθρο 1 καί στό ἄρθρο 2 τῆς τρίτης ὁδηγίας 72/199/ΕΟΚ τῆς Ἐπιτροπῆς, καταργεῖται ἡ δεύτερη παράγραφος.

Ἄρθρο 4

Στό ἄρθρο 1 καί στό ἄρθρο 2 τῆς τέταρτης ὁδηγίας 73/46/ΕΟΚ τῆς Ἐπιτροπῆς, καταργεῖται ἡ δεύτερη παράγραφος.

Ἄρθρο 5

Στό ἄρθρο 1 καί στό ἄρθρο 2 τῆς πέμπτης ὁδηγίας 74/203/ΕΟΚ τῆς Ἐπιτροπῆς, καταργεῖται ἡ δεύτερη παράγραφος.

Ἄρθρο 6

Στό ἄρθρο 1 τῆς ἕκτης ὁδηγίας 75/84/ΕΟΚ τῆς Ἐπιτροπῆς, καταργεῖται ἡ δεύτερη παράγραφος.

Ἄρθρο 7

Στό ἄρθρο 1 τῆς ἑβδομης ὁδηγίας 76/372/ΕΟΚ τῆς Ἐπιτροπῆς, καταργεῖται ἡ δεύτερη παράγραφος.

Ἄρθρο 8

Στό ἄρθρο 1 τῆς ὄγδοης ὁδηγίας 78/633/ΕΟΚ τῆς Ἐπιτροπῆς, καταργεῖται ἡ δεύτερη παράγραφος.

---

(1) ΕΕ ἀριθ. L 170 τῆς 3. 8. 1970, σ. 2.
(2) ΕΕ ἀριθ. L 155 τῆς 12. 7. 1971, σ. 13.
(3) ΕΕ ἀριθ. L 279 τῆς 20. 12. 1971, σ. 7.
(4) ΕΕ ἀριθ. L 123 τῆς 29. 5. 1972, σ. 6.
(5) ΕΕ ἀριθ. L 83 τῆς 30. 3. 1973, σ. 21.
(6) ΕΕ ἀριθ. L 108 τῆς 22. 4. 1974, σ. 7.
(7) ΕΕ ἀριθ. L 32 τῆς 5. 2. 1975, σ. 26.
(8) ΕΕ ἀριθ. L 102 τῆς 15. 4. 1976, σ. 8.
(9) ΕΕ ἀριθ. L 206 τῆς 29. 7. 1978, σ. 43.

Ἄρθρο 9

Τά Κράτη μέλη θέτουν σέ ἰσχύ τίς νομοθετικές, κανονιστικές καί διοικητικές διατάξεις πού εἶναι ἀναγκαῖες γιά νά συμμορφωθοῦν πρός τήν παρούσα ὁδηγία τό ἀργότερο τήν 1η Δεκεμβρίου 1981. Ἐνημερώνουν ἀμέσως περί τούτου τήν Ἐπιτροπή.

Ἄρθρο 10

Ἡ παρούσα ὁδηγία ἀπευθύνεται στά Κράτη μέλη.

Ἔγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 30 Ἰουλίου 1981.

Γιά τήν Ἐπιτροπή

Ὁ Πρόεδρος

Gaston THORN

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

1. ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΠΕΡΙ ΜΕΘΟΔΩΝ ΑΝΑΛΥΣΕΩΣ ΤΩΝ ΖΩΟΤΡΟΦΩΝ

Α. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΩΝ ΔΕΙΓΜΑΤΩΝ ΠΡΟΣ ΑΝΑΛΥΣΗ

1. **'Αντικείμενο**

Οἱ τρόποι πού περιγράφονται κατωτέρω ἀφοροῦν τήν παρασκευή πρός ἀνάλυση τῶν τελικῶν δειγμάτων, τά ὁποῖα ἔχουν διαβιβαστεῖ στό ἐργαστήριο ἐλέγχου, ἀφοῦ προηγουμένως ἔχουν ληφθεῖ σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τῆς πρώτης ὁδηγίας 76/371/ΕΟΚ τῆς 'Επιτροπῆς τῆς 1ης Μαρτίου 1976 περί καθορισμοῦ κοινοτικῶν τρόπων λήψεως δειγμάτων γιά τόν ἐπίσημο ἔλεγχο τῶν ζωοτροφῶν (1).

'Η παρασκευή τῶν ἐν λόγω δειγμάτων πρέπει νά ἐξασφαλίζει ὅτι τά δοκίμια, πού προβλέπονται στίς μεθόδους ἀναλύσεως, εἶναι ὁμοιογενή καί ἀντιπροσωπευτικά τῶν τελικῶν δειγμάτων.

2. **Ληπτέες προφυλάξεις**

Ὅλες οἱ ἐργασίες ἐπιτελοῦνται κατά τρόπο πού νά ἀποφεύγεται, κατά τό δυνατό, μόλυνση τοῦ δείγματος ἤ ἀλλαγή τῆς συστάσεώς του. Οἱ κονιοποιήσεις, μείξεις καί τά κοσκινίσματα πραγματοποιοῦνται ὅσο τό δυνατό ταχύτερα, ἐκθέτοντας ἐλάχιστα τό δεῖγμα στόν ἀέρα καί στό φῶς. 'Αποφεύγεται ἡ χρήση μύλων καί τριβείων, τά ὁποῖα ἐνδέχεται νά προκαλέσουν σημαντική θέρμανση τοῦ δείγματος. 'Η διά χειρός κονιοποίηση συνιστᾶται γιά τίς τροφές οἱ ὁποῖες εἶναι ἰδιαίτερα εὐαίσθητες στή θερμότητα. Λαμβάνεται, ἐξάλλου, φροντίδα, ὥστε οἱ ἴδιες οἱ συσκευές νά μήν ἀποτελοῦν πηγή μολύνσεως μέ ἰχνοστοιχεῖα.

Ἄν τό δεῖγμα δέν δύναται νά παρασκευασθεῖ χωρίς αἰσθητή μεταβολή τῆς περιεκτικότητάς του σέ ὑγρασία, προσδιορίζεται ἡ ἐν λόγω περιεκτικότητα πρό καί μετά τήν παρασκευή, μέ τή μέθοδο πού καθορίζεται στό τμῆμα 1 τοῦ παραρτήματος τῆς δεύτερης ὁδηγίας 71/393/ΕΟΚ τῆς 'Επιτροπῆς τῆς 18ης Νοεμβρίου 1971 περί καθορισμοῦ κοινοτικῶν μεθόδων ἀναλύσεως γιά τόν ἐπίσημο ἔλεγχο τῶν ζωοτροφῶν (2), ὅπως τροποποιήθηκε ἀπό τήν ὁδηγία 73/47/ΕΟΚ τῆς 'Επιτροπῆς τῆς 5ης Δεκεμβρίου 1972 (3).

3. **Τρόπος ἐργασίας**

Τό τελικό δεῖγμα ἀναμιγνύεται πολύ καλά, εἴτε μηχανικά εἴτε διά χειρός. Γίνεται καταμερισμός σέ δύο ἴσα τμήματα (ἄν εἶναι δυνατό, διά τῆς μεθόδου τῶν τεταρτημορίων). Τό ἕνα τμῆμα φυλάσσεται σέ κατάλληλο ὑποδοχέα, καθαρό καί ξηρό, ἐφοδιασμένο μέ ἑρμητικό κλείσιμο, καί τό ἄλλο τμῆμα, ἤ ἀντιπροσωπευτικό μέρος αὐτοῦ, τουλάχιστο 100 gr, προετοιμάζεται ὅπως περιγράφεται κατωτέρω.

3.1. *Τροφές δυνάμενες νά ἀλεσθοῦν στήν κατάσταση πού βρίσκονται*

'Εκτός εἰδικῆς ἐνδείξεως τῶν μεθόδων ἀναλύσεως, τό σύνολο τοῦ δείγματος διέρχεται διά μέσου κοσκίνου μέ τετράγωνες βροχίδες, πλευρᾶς 1 mm (συμφώνως πρός τή σύσταση ISO R565), ἀφοῦ ἔχει κονιοποιηθεῖ, ἄν ὑπάρχει ἀνάγκη. 'Αποφεύγεται κάθε περιττή κονιοποίηση.

Τό κοσκινισμένο δεῖγμα ἀναμιγνύεται καί τοποθετεῖται σέ κατάλληλο ὑποδοχέα, καθαρό καί ξηρό, ἐφοδιασμένο μέ ἑρμητικό κλείσιμο. 'Αμέσως πρίν πραγματοποιηθεῖ ἡ λήψη τοῦ δοκιμίου, τό δεῖγμα ἀναμιγνύεται ἐκ νέου.

3.2. *Τροφές δυνάμενες νά ἀλεσθοῦν μετά ἀπό ξήρανση*

'Εκτός εἰδικῆς ἐνδείξεως τῶν μεθόδων ἀναλύσεως, ξηραίνεται τό δεῖγμα ἕως ὅτου ἡ περιεκτικότητα σέ ὑγρασία κατέλθει σέ 8-12 %, ἐφαρμόζοντας τή διαδικασία προκαταρτικῆς ξηράνσεως, ἡ ὁποία ἀναφέρεται στό σημεῖο 4.3 τῆς μεθόδου προσδιορισμοῦ τῆς ὑγρασίας, πού μνημονεύεται στό σημεῖο 2 ἀνωτέρω. Γιά τή συνέχεια τῶν ἐργασιῶν ἀκολουθεῖται τό σημεῖο 3.1.

(1) ΕΕ ἀριθ. L 102 τῆς 15. 4. 1976, σ. 1.
(2) ΕΕ ἀριθ. L 279 τῆς 20. 12. 1971, σ. 7.
(3) ΕΕ ἀριθ. L 83 τῆς 30. 3. 1973, σ. 35.

3.3. *Ρευστές ἤ ἡμίρευστες τροφές*

Τό δεῖγμα τοποθετεῖται σέ κατάλληλο ὑποδοχέα, καθαρό καί ξηρό, ἐφοδιασμένο μέ ἐρμητικό κλείσιμο. Ἀμέσως πρίν πραγματοποιηθεῖ ἡ λήψη τοῦ δοκιμίου, τό δεῖγμα ἀναμιγνύεται πολύ καλά.

3.4. *Λοιπές τροφές*

Ἄν τό δεῖγμα δέν δύναται νά παρασκευασθεῖ σύμφωνα μέ τούς τρόπους πού περιγράφονται ἀνωτέρω, τότε ἐφαρμόζεται κάθε ἄλλη κατάλληλη μέθοδος παρασκευῆς, πού ἐπιτρέπει νά εἶναι τά δοκίμια ὁμοιογενή καί ἀντιπροσωπευτικά τῶν τελικῶν δειγμάτων.

4. **Διατήρηση τῶν δειγμάτων**

Τά δείγματα διατηροῦνται σέ θερμοκρασία ἡ ὁποία δέν δύναται νά μεταβάλλει τή σύστασή τους. Γιά τά δείγματα πού προορίζονται γιά ἀνάλυση βιταμινῶν ἤ οὐσιῶν ἰδιαίτερα εὐαίσθητων στό φῶς, χρησιμοποιοῦνται γυάλινοι ὑποδοχεῖς χρώματος καστανοῦ.

Β. ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΑ ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΣΥΣΚΕΥΕΣ ΠΟΥ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΣΤΙΣ ΜΕΘΟΔΟΥΣ ΑΝΑΛΥΣΕΩΣ

1. Ἐκτός εἰδικῆς ἐνδείξεως τῶν μεθόδων ἀναλύσεως, ὅλα τά ἀντιδραστήρια πρέπει νά εἶναι ποιότητας «pro analysis» (p.a.) Γιά τήν ἀνάλυση τῶν ἰχνοστοιχείων, ἡ καθαρότητα τῶν ἀντιδραστηρίων πρέπει νά ἐλέγχεται μέ τυφλή δοκιμή. Σύμφωνα μέ τό λαμβανόμενο ἀποτέλεσμα, δύναται νά ἀπαιτεῖται ἕνας συμπληρωματικός καθαρισμός.

2. Οἱ ἐργασίες διαλύσεως, ἀραιώσεως, ἐκπλύσεως ἤ πλύσεως, πού μνημονεύονται στίς μεθόδους ἀναλύσεως χωρίς νά ἀναφέρεται ἡ φύση τοῦ διαλύτη ἤ ἀραιωτικοῦ, σημαίνει ὅτι πρέπει νά πραγματοποιοῦνται μέ νερό. Κατά γενικό κανόνα, τό νερό πρέπει νά εἶναι ἀφαλατωμένο ἤ ἀπεσταγμένο. Σέ εἰδικές περιπτώσεις, πού ἐπισημαίνονται στίς μεθόδους ἀναλύσεως, τό νερό πρέπει νά ὑποβάλλεται σέ εἰδικές μεθόδους καθαρισμοῦ.

3. Λαμβανομένου ὑπόψη τοῦ συνήθους ἐξοπλισμοῦ τῶν ἐργαστηρίων ἐλέγχου, στίς μεθόδους ἀναλύσεως μνημονεύονται μόνο τά εἰδικά ὄργανα καί οἱ εἰδικές συσκευές ἤ τά ὄργανα καί οἱ συσκευές πού πρέπει νά ἐκπληροῦν εἰδικούς ὅρους. Ὁ ἐξοπλισμός αὐτός πρέπει νά καθορίζεται καλά, ἰδιαίτερα γιά τούς προσδιορισμούς πολύ μικρῶν ποσοτήτων οὐσιῶν.

Γ. ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΩΝ ΜΕΘΟΔΩΝ ΑΝΑΛΥΣΕΩΣ ΚΑΙ ΕΚΦΡΑΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ

1. Ἐν γένει, καθορίζεται μία μόνο μέθοδος γιά τόν προσδιορισμό οὐσίας στίς ζωοτροφές. Ὅταν παρέχονται περισσότερες τῆς μιᾶς μέθοδοι, ἡ ἐφαρμοζόμενη ἀπό τό ἐργαστήριο ἐλέγχου μέθοδος πρέπει νά ἀναφέρεται στό δελτίο ἀναλύσεως.

2. Τό ἀποτέλεσμα πού ἐμφαίνεται στό δελτίο ἀναλύσεως ἀποτελεῖ τή μέση τιμή πού λαμβάνεται τουλάχιστο ἀπό δύο προσδιορισμούς, πού διενεργοῦνται σέ ξεχωριστά δοκίμια καί τῶν ὁποίων ἡ ἐπαναληψιμότητα εἶναι ἱκανοποιητική.

Τό ἐν λόγω ἀποτέλεσμα πρέπει νά ἐκφράζεται σύμφωνα μέ τίς ἐνδείξεις πού παρέχονται στή μέθοδο ἀναλύσεως, μέ κατάλληλο ἀριθμό σημαντικῶν ψηφίων, καί νά ἔχει διορθωθεῖ, ἐφ' ὅσον εἶναι ἀνάγκη, συναρτήσει τῆς περιεκτικότητας σέ ὑγρασία τοῦ τελικοῦ δείγματος, πρό τῆς παρασκευῆς.»